

Zestawienie definicji KRK

DEFINICJE KRK Zestawienie definicji KRK zostało przyjęte uchwałą nr 7/VII/10 Komitetu Sterującego do spraw Krajowych Ram Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie w dniu 29 lipca 2010 r. Prezentowane zestawienie definicji nie jest ostateczne. Jest natomiast punktem wyjścia dla prac zarówno Komitetu Sterującego jak i Zespołu Międzyresortowego ds. LLL w tym KRK. Zestawienie musi być jeszcze rozszerzone o blok definicji związanych z edukacją zawodową i szkolnictwem wyższym.

FORMY UCZENIA SIĘ Uczenie się formalne (*formal learning*) – uczenie się poprzez udział w procesie kształcenia prowadzonym przez instytucję edukacyjną lub szkoleniową. Uczenie się pozaformalne (*non-formal learning*) – uczenie się poza instytucjami edukacyjnymi i szkoleniowymi, poprzez realizację założonych celów edukacyjnych. Uczenie się nieformalne (*informal learning*) – uczenie się poza instytucjami edukacyjnymi i szkoleniowymi, bez określania celów edukacyjnych, wykorzystujące – także w sposób niezamierzony – doświadczenie zdobywane w miejscu pracy i życiu codziennym.

KOMPETENCJE Kompetencje (*competence*) – wszystko to, co dana osoba wie, rozumie i potrafi wykonać, czyli jej skumulowane efekty uczenia się. Efekty uczenia się (*learning outcomes*) – to, co osoba ucząca się wie, rozumie i potrafi wykonać w wyniku uczenia się, ujęte w kategoriach wiedzy, umiejętności oraz kompetencji personalnych i społecznych. Efekty kształcenia – to, co osoba uczestnicząca w procesie kształcenia prowadzonym przez instytucję edukacyjną lub szkoleniową wie, rozumie i potrafi wykonać po jego zakończeniu, ujęte w kategoriach wiedzy, umiejętności oraz kompetencji personalnych i społecznych. Wiedza (*knowledge*) – zasób powiązanych ze sobą faktów, zasad, teorii i doświadczeń przyswojonych przez osobę uczącą się. Umiejętności (*skills*) – zdolność wykorzystania wiedzy oraz wyćwiczonych sprawności do wykonywania zadań oraz rozwiązywania problemów. Kompetencje personalne i społeczne – zdolność do autonomicznego i odpowiedzialnego wykonywania powierzonych zadań; gotowość do uczenia się przez całe życie; sprawność komunikowania się; umiejętność współdziałania z innymi w roli zarówno członka jak i lidera zespołu.

KWALIFIKACJE Potwierdzanie efektów uczenia się (*validation*) – proces stwierdzania przez uprawnioną instytucję, czy dana osoba osiągnęła efekty uczenia się zgodne z odpowiednimi wymaganiami. Kwalifikacja (*qualification*) – dyplom, świadectwo, certyfikat lub inny dokument, wydany przez uprawnioną instytucję, stwierdzający że dana osoba osiągnęła efekty uczenia się zgodne z odpowiednimi wymaganiami. Kwalifikacja złożona – kwalifikacja zdefiniowana poprzez zestaw efektów uczenia się, który może zostać w naturalny sposób podzielony na podzestawy, potwierdzane niezależnie od siebie. Tak wyróżnione podzestawy efektów uczenia się definiują kwalifikacje składowe kwalifikacji złożonej. Osiągnięcie (*credit*) – wyodrębnione i ocenione efekty uczenia się, które mogą być gromadzone dla uzyskania określonej kwalifikacji lub przenoszone do innych programów kształcenia i szkolenia. ECVET (*European Credit System for Vocational Education and Training*) – europejski system gromadzenia i przenoszenia osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym. ECTS (*European Credit Transfer System*) – Europejski system gromadzenia i przenoszenia osiągnięć (zaliczeń) w kształceniu wyższym. Uznawanie kwalifikacji (*recognition of qualifications*) – formalne uznanie przez uprawnioną instytucję wartości kwalifikacji zdobytej za granicą w celu jej wykorzystania w kraju w dalszej edukacji lub na rynku pracy.

SYSTEM KWALIFIKACJI Krajowy system kwalifikacji (*national qualifications system*) – ogół działań państwa związanych z potwierdzaniem efektów uczenia się dla potrzeb rynku pracy, społeczeństwa obywatelskiego oraz indywidualnego rozwoju osób uczących się, oparty na krajowych ramach kwalifikacji. Obejmuje on w szczególności nadawanie oraz uznawanie kwalifikacji, a także zapewnianie jakości kwalifikacji. Krajowe Ramy Kwalifikacji (*national qualifications framework*) – opis wzajemnych relacji między kwalifikacjami, integrujący różne krajowe podsystemy kwalifikacji, służący większej przejrzystości, dostępności i jakości kwalifikacji, stworzony dla potrzeb rynku pracy i społeczeństwa obywatelskiego. W szczególności, zawiera on opis hierarchii poziomów kwalifikacji – każda kwalifikacja jest umieszczona na jednym z tych poziomów. Każdemu z tych poziomów przyporządkowany jest odpowiadający mu poziom w Europejskich Ramach Kwalifikacji. Poziom kwalifikacji (*qualifications level*) – wyodrębniona kategoria kwalifikacji, scharakteryzowana poprzez wspólny zestaw wymagań ogólnych dotyczących efektów uczenia się, w szczególności obejmujący wszystkie wymagania definiujące jeden z poziomów Europejskich Ram Kwalifikacji. Europejskie Ramy Kwalifikacji (*European Qualifications Framework*) – przyjęty w Europie układ odniesienia umożliwiający porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. W Europejskich Ramach Kwalifikacji wyróżniono osiem poziomów kwalifikacji – od najniższego poziomu edukacji obowiązkowej (1) do najwyższego poziomu wykształcenia akademickiego (8) – określonych za pomocą wymagań dotyczących efektów uczenia się.